

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)

Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 6955/19.11.2025

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind promovarea
produselor agroalimentare prin lanțuri scurte de aprovizionare
și trasabilitate digitală, precum și integrarea acestora
în achizițiile publice (b553/31.10.2025)**

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative privind promovarea produselor agroalimentare prin lanțuri scurte de aprovizionare și trasabilitate digitală, precum și integrarea acestora în achizițiile publice (b553/31.10.2025)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 19.11.2025, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- obiectivul general al proiectului este unul valoros, iar operatorii economici activi în sectorul comerțului susțin în mod constant dezvoltarea producătorilor locali, transparența pe lanțul de aprovizionare și consolidarea sistemelor naționale de trasabilitate. Cu toate acestea, propunerea legislativă generează riscuri majore operaționale și economice, afectând tocmai producătorii pe care intenționează să îi protejeze, precum și funcționarea pieței de retail și nu numai;

- obligativitatea de aprovizionare pe lanțul scurt în cel puțin 60% din cazuri este contrară prevederilor legale aplicabile respectiv:
 - încalcă principiile fundamentale de liberă circulație a mărfurilor și capitalurilor prevăzute de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prevedere ce primează la nivel legislativ conform Constituției;
 - afectează, contrar prevederilor Legii Concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, libera concurență și poate conduce la o creștere a prețurilor prin limitarea surselor de aprovizionare. Această circumstanță va fi în detrimentul consumatorilor finali afectați semnificativ de inflația galopantă;
 - încalcă prevederile constituționale (art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție) conform cărora statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Astfel, libertatea agenților economici de a selecta partenerii de afaceri este afectată într-un mod neconstituțional;
- criteriile privind amprenta redusă de carbon legată de desfășurarea activității în România sunt discriminatorii și contrare principiilor din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind piața unică europeană. Totodată, afectează libera circulație de mărfurilor și capitalurilor;
- inițiativa prezintă probleme majore de claritate și coerență legislativă:
 - definițiile din art. 2, art. 3 și art. 7 sunt necorelate. Proiectul definește trei categorii distincte de produse agroalimentare: produs agroalimentar cu amprentă de carbon redusă; produs agroalimentar procesat local (min. 70% ingrediente românești); produs agroalimentar cu impact redus asupra mediului (ecologic, montan, IGP, DOP, HNV). Însă art. 3, care stabilește cotele obligatorii, nu mai face referire la aceste categorii, ci doar la distanța de 200 km față de centrul logistic. În plus, art. 7 redefineste „*produsul agroalimentar eligibil*”, eliminând complet criteriul de 70% ingrediente românești și omițând produsele cu impact redus asupra mediului. În consecință, semnalăm imposibilitatea aplicării coerente a legii și o ambiguitate majoră în calcularea cotelor;
 - de asemenea, calculul cotei minime este neclar. Articolul 3 nu precizează: dacă cota se aplică pe categorie de produs, cod NC, SKU, sau volum total; dacă produsele ecologice/IGP/DOP sunt incluse sau excluse; dacă distanța de 200 km prevalează față de definițiile extinse de la art. 2. Această lipsă de claritate face aplicarea legii nefezabilă operațional.

- măsurile propuse au impact negativ asupra producătorilor locali, efect contrar obiectivului legii:
 - conform art. 2 lit. b), produsele din lanțul scurt trebuie livrate cu mijloace de transport cu emisii reduse, or majoritatea micilor producători nu dețin vehicule electrice/hibride/cu emisii reduse. Prin urmare, această obligație îi exclude în mod direct din piață;
 - de asemenea, produsele certificate IGP/DOP sunt adesea procesate la distanțe mai mari de 200 km de centrele logistice, legea eliminând de facto de pe piață produsele premium românești și montane, contrar prevederilor europene și obiectivelor de sprijinire a zonelor defavorizate. Aceeași situație este valabilă și pentru produsele din sistemul de agricultură montană sau HNV;
 - subliniem și faptul că legea recunoaște doar depozitele „înregistrate” conform Ordinului nr. 111/2008 privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind procedura de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a activităților de obținere și de vânzare directă și/sau cu amănuntul a produselor alimentare de origine animală sau nonanimală, precum și a activităților de producție, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală, dar ignoră depozitele „autorizate” conform Ordinul nr. 57/2010 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedura de autorizare sanitară veterinară a unităților care produc, procesează, depozitează, transportă și/sau distribuie produse de origine animală. Prin urmare, producători care operează legal, în unități cu standarde superioare de conformitate, sunt excluși direct;
- propunerea prezintă probleme de implementare și risc concurențial:
 - raza de livrare de 200 km este nerealistă, întrucât producția agricolă românească este foarte neuniform distribuită pe regiuni. De exemplu, fructele de pădure sunt produse preponderent în zone montane, lactatele premium în zone tradiționale aflate la distanțe mari, pentru carne/ procesare există concentrări regionale, iar legumele au o variabilitate sezonieră majoră. Impunerea unui criteriu rigid geografic compromite continuitatea aprovizionării și poate afecta grav afacerile din sectorul HoReCa;
 - de asemenea, nu este clar cine stabilește „*abaterea repetată gravă*”. Art. 34 prevede suspendarea autorizației pentru „*abateri repetate grave*” fără definirea clară a termenului, o metodologie de evaluare sau identificarea instituției responsabile;

- într-o piață agricolă comună, integrarea trasabilității digitale în sisteme compatibile UE, evitând duplicările birocratice, este prima măsură pentru îndeplinirea scopului urmărit, mecanismele de sprijin pentru micii producători – granturi, cofinanțări pentru logistică cu emisii reduse, standarde simplificate, consultanță și alinierea cu legislația europeană privind calitatea alimentelor– pentru a nu exclude produsele cu certificări europene, subliniază cadrul general de care proiectul ar trebui să țină cont.
- propunerea legislativă determină o restrângere artificială a pieței, limitând libertatea comercianților de a-și selecta partenerii de afaceri și furnizorii pe criterii economice și de competitivitate. În esență, statul ar interveni direct în mecanismele pieței, stabilind în mod arbitrar proporțiile de produse ce trebuie comercializate, fără a ține cont de raportul cerere-ofertă, de capacitățile de producție locale sau de nevoile reale ale consumatorilor. Operatorii economici trebuie să poată decide liber asupra structurii ofertei și a politicilor comerciale proprii, în funcție de criterii economice și de competitivitate, nicidecum în baza unor constrângeri administrative. Prin impunerea unor cote minime, statul poate afecta direct autonomia comercială a întreprinderilor, putând conduce chiar la distorsiuni de piață, creșterea prețurilor și scăderea diversității produselor disponibile consumatorilor.
- nu în ultimul rând, propunerea legislativă creează o intruziune în activitatea economică privată și în strategia proprie de dezvoltare a afacerii. În plus, există riscul ca prin măsurile impuse să se reducă accesibilitatea la anumite produse sau să crească prețurile acestora ca urmare a scăderii cantităților.

Președinte,
Sterică FUDULEA